

ENTER

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

一念永恒

เหง

ความคิด

นิรันดร์

14

พิมพ์ครั้งที่ 1

耳根 Er Gen เขียน
ลาออนัน แปล

阅文集团

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

สัมผัสโลกเหนือจินตนาการ ไปกับเอนเทอร์บุ๊กส์

ร่วมแบ่งปันเรื่องราวและความประทับใจ กับ เอนเทอร์บุ๊กส์ ได้ที่
www.facebook.com/enterbooks

คำนำ

ตั้งแต่ย่างเท้าเข้ามาในแดนร้าง ไปเสียวุ่นก็ได้มีประสบการณ์ระทึก
แทบไม่เว้นวันจนนักอ่านต้องลุ้นตัวโก่งไปตามๆ กัน และตอนนี้หลังจาก
รวบรวมวิญญาณชาวสวรรค์ห้าธาตุได้ครบถ้วนก็ถึงเวลาที่เขาจะฝ่าทะลุ
ชั้นกำเนิดใหม่เสียที เมื่อได้เป็นผู้แข็งแกร่งชั้นกำเนิดใหม่แล้ว ชีวิตน้อยๆ ของเขา
ก็จะได้นั่งคงสงบสุขขึ้นบ้าง...

ชะเมื่อไรกัน เพราะพลังอำนาจอันยิ่งใหญ่นั้นได้มาด้วยการแลกเปลี่ยน
อันเท่าเทียมกัน ในเมื่อไปเสียวุ่นรับตำแหน่งหัวหน้าชั้นที่มาจากจี้กู่ย๋อเองแล้ว
ก็ย่อมต้องตอบแทน และในช่วงเวลานี้ 'ดอกกราชามี' ซึ่งจำเป็นต่อการ
ฝึกวิชาเฉพาะตัวของจี้กู่ย๋อเองก็ผลิบานพอดี ภารกิจของไปเสียวุ่นจึงเป็น
การเข้าไปเก็บเกี่ยวดอกไม้นี้จากกาหลอมวิญญาณ แต่ปัญหาคือ...จี้กู่ย๋อเอง
ไม่ใช่ผู้เดียวที่หมายตาดอกไม้นี้เสีย

การเผชิญหน้าระหว่างไปเสียวุ่นผู้เพิ่งฝ่าทะลุชั้นกำเนิดใหม่กับผู้มากฝีมือ
ชั้นกำเนิดใหม่นับร้อยคนกำลังจะเปิดฉากขึ้นต่อหน้าทุกท่านแล้ว!

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์นิวส์

ประวัตินักเขียน

เอ๋อร์เก็น ชื่อจริงหลิวหย่ง เป็นนักเขียนวรรณกรรมออนไลน์ระดับแพลงตินัมของจีเต๋เย่น และเป็นสมาชิกชุดที่ 9 ของสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ได้รับรางวัลมากมาย ติดอันดับ '100 นักเขียนผู้ทรงอิทธิพล' อีกทั้งผลงานของเขา 'หนึ่งความคิดนิรันดร์' ยังติดอันดับ '100 ผลงานทรงอิทธิพล' ในรางวัลวรรณกรรมออนไลน์เฉิงกวาประจำปี 2018 อีกด้วย

เอ๋อร์เก็นชื่นชอบเทพนิยายจีนโบราณ ด้วยเหตุนี้จึงก้าวเข้าสู่วงการสร้างสรรค์วรรณกรรมออนไลน์ จนได้เป็นนักเขียนนิยายแนวบ้ำเพ็ญเพียร เป็นเขียนผู้ได้รับความนิยมล้นหลาม

耳根 Er Gen

อีกทั้งด้านหลังไปเสี้ยวจนก็มีเงาร่างมายาสายหนึ่งจำแลงออกมา
อย่างเลือนราง เงาร่างมายนี้นคล้ายสวมชุดคลุมยาวของจักรพรรดิ
สวมมงกุฎจักรพรรดิ แม้จะเห็นหน้าตาไม่ชัด แต่กลับแผ่กลิ่นอาย
ความเพด็จการและความสูงศักดิ์เหนือล้ำเกินผู้ใดออกมา!

บทที่ 671

ต้มร่างตัวเอง...

"หมัดจักรพรรดิไม่ดับสูญ..." อารมณ์ของไปเสียฉุนอีกเหิม ดวงตาทั้งคู่ทอแสงเจิดจ้า ในสมองเต็มไปด้วยภาพตนมองหมิ่นได้ห้ำหั่น เมื่อปล่อยหมัดจักรพรรดิไม่ดับสูญนี้ออกไป แปรทิศทางต่างสะท้อนเลื่อนลั่น

พักใหญ่ไปเสียฉุนถึงสุดลมหายใจเข้าลึกสงบอารมณ์ตัวเอง เขาเข้าใจดีว่าหมัดจักรพรรดิไม่ดับสูญนี้เรียกได้ว่าเป็นท่าไม้ตายอย่างหนึ่ง หมัดเดียวที่รวมพลังกำลังทั้งร่าง เมื่อเพิ่มพลังเข้าไปอย่างต่อเนื่องก็สามารถทำให้ฟ้าถล่มดินทลาย แต่ขณะเดียวกันเมื่อชักออกไปเกรงว่าตนก็คงอ่อนกำลังหมดสิ้นเร็วแรง

อาจกล่าวได้ว่าหมัดจักรพรรดิไม่ดับสูญนี้นำมาใช้เป็นไม้ตายได้เพียงชั่วคราวครั้งคราวเท่านั้น!

และตอนนี้ไปเสียฉุนก็รู้ว่าตนมีอาจนำมาใช้ได้ เพราะคุณสมบัติต่ำสุดในการใช้หมัดจักรพรรดิไม่ดับสูญก็ยังจำเป็นต้องหลอมกระดูกครบสามครั้ง

"ขั้นที่สี่ของบทมิwangวาย...กระดูกคงกระพัน คิดจะฝึกก็จำเป็นต้องมีพลังชีวิตมหาศาลจนมีอาจบรรยายได้ ไม่ใช่สิ่งที่ขั้นสามจะสามารถ

เทียบเคียง หากอยู่ในเขตแม่น้ำทางเทียบก็ยังมีดีหน่อย เพราะสามารถ
หลอมโอสถมาช่วยในการฝึกฝนได้" เมื่อไปเสี่ยวจุนครุ่นคิดถึงความ
ยากลำบากในการฝึกวิชาอมตะมิกวาววายก็อดขมวดคิ้วลัดกลุ้มไม่ได้

"ตอนนี้อยู่ในแดนร้าง ทุกอย่างล้วนแร้นแค้น...จำเป็นต้องหา
วัตถุเพิ่มพูนพลังชีวิตให้เจอ" ไปเสี่ยวจุนขบคิดอยู่ครึ่งวันก็นึกวิธีได้ไม่ออก
จริงๆ เขายังคิดไปถึงโอสถวิญญูณด้วย เพียงแต่ในแดนร้างแห่งนี้สำหรับ
อาจารย์ฝึกวิญญูณแล้ว โอสถวิญญูณก็เหมือนศิลาวิเศษที่แม้จะใช้
ฝึกบำเพ็ญเพียรได้ แต่พลังชีวิตกลับน้อยนิด เพราะถึงอย่างไรก็เป็นสิ่งของ
ที่หลอมขึ้นจากดวงวิญญูณ

"แต่ก็เชื่อว่าจะไม่มีหนทางเสียเลย เพราะต่อให้เป็นวัตถุดิบที่ธรรมดา
เพียงใด เมื่อหลอมพลังจิตเกินสิบครั้ง...ก็สามารถหลอมมันให้ถึงขีดสูงสุด
เผยพลังที่น่าเหลือเชื่อ" ดวงตาของไปเสี่ยวจุนเปล่งแสงวาว นี่ก็คือวิธีเดียว
ที่เขาคิดออก

ยามนี้เมื่อสุดลมหายใจเข้าลึกหนึ่งครั้งจึงนั่งขัดสมาธิ หลับตาลงช้าๆ
เริ่มฝึกฝนวิธีการฝึกวิชากระดูกคงกระพันตามขั้นที่สี่ของบทมิกวาววายไป
เจียบๆ ไม่นานกระดูกทั่วร่างของเขาก็ส่งเสียงลั่นปรึ๊ยะๆ เสียงนี้ตอนเริ่มต้น
ยังเบามาก แต่ไม่นานก็ดังสนั่น และภายในเวลาเพียงครึ่งก้านธูป ร่างของ
ไปเสี่ยวจุนก็มีเสียงเหมือนฟ้าร้องดังครืนๆ อยู่ภายใน

เสียงนี้หากฟังให้ดีจะรู้ได้ว่ามันดังออกมาจากในกระดูกของ
ไปเสี่ยวจุน รวากับว่ากระดูกของเขากำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ลึกลับ
มหัศจรรย์บางอย่าง

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงนี้ เลือดเนื้อทั้งหมดในร่างกายของเขา
ล้วนสั่นสะท้านคล้ายถูกบดขยี้ พลังชีวิตเป็นสายๆ ที่ลอยขึ้นมาในทุกอนุ
ของร่างกายล้วนตรงเข้าไปยังกระดูกของไปเสี่ยวจุน

กระดูกตลอดร่างของเขารวากับกลายเป็นหลุมดำที่แผ่แรงดึงดูด

ที่น่าตกใจ กลืนกินพลังชีวิตเหล่านี้ไปอย่างรวดเร็ว...และเมื่อพลังชีวิต ถูกสูบสิ้นกระดูที่ว่างของไป่เสี่ยวฉุนก็คล้ายจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอีก เพียงแต่การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ดำรงอยู่ได้ไม่นานนัก เมื่อ เกิดเสียงกัมปนาทดังกังวาน ร่างของไป่เสี่ยวฉุนก็ค่อยๆ สั่น หน้าผาก มีเหงื่อไหลซึมลงมา มองไปก็เห็นได้รางๆ ว่าร่างกายของไป่เสี่ยวฉุน คล้ายจะเกิดเคঁลางแห่งการแห่งเหี่ยวโรยรา!

เคঁลางแห่งการแห่งเหี่ยวโรยนี้เพิ่งจะเกิดขึ้น ไป่เสี่ยวฉุนก็พลัน เบิกตาโพล่งแล้วยุติการฝึกบำเพ็ญเพียร นัยน์ตามีไอน้ำเย็บเปลงวาบ หัวคิ้วขมวดน้อยๆ ก่อนจะคลายออกจากกัน

"ฝึกต่อไปไม่ได้แล้ว เพียงครึ่งก้านธูปกลับดูดเอาพลังของลูกกลอน ที่สั่งสมอยู่ในร่างกายข้าตลอดหลายปีที่ผ่านมาไปเสียสิ้น...การฝึก กระดูคกงะพันนี้ใกล้ล้นเกินไปแล้ว หากฝึกต่อไปมันจะเผาผลาญ รากฐานพลังชีวิตของร่างกายข้าได้!" ไป่เสี่ยวฉุนพ่นลมหายใจออกมา หนึ่งที นัยน์ตาเผยความตะลึงลาน หลังจากกัมหนามองมือทั้งคู่ของตัวเอง ลมหายใจของเขาก็เปลี่ยนมาเป็นถี่กระชั้นน้อยๆ

"แม้ว่าจะยังฝึกไม่ถึงรอบแรกของชั้นกระดูกลอม...แต่ข้ากลับสัมผัส ได้อย่างชัดเจนว่าการบ่มกันของร่างกายเหมือนจะแข็งแกร่งกว่าก่อนหน้านี้ เล็กน้อย" ความรู้สึกนี้ชัดเจนมาก รวกับว่าขณะหลอมกระดูกร่างกาย ก็ได้รับการหลอมไปพร้อมกันด้วย

ไป่เสี่ยวฉุนนั่งเสียบครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่งก็ถอนหายใจออกมา เขารู้ดีว่า ตัวเองร้อนใจไปก็ไม่มีประโยชน์ เขาจำเป็นต้องหาโอกาสให้กับตัวเอง รอจน ได้รับวัตถุดิบพลังชีวิตแล้วค่อยฝึกอีกที

"ข้าสัมผัสได้ว่าหากมีพลังชีวิตมากพอ...เช่นนั้นการฝึกกระดูคกงะพันก็สามารถฝึกไปได้ถึงขีดสูงสุดรวดเร็ว อุปสรรคในการฝึก ของข้าไม่ใช่เวลา แต่เป็นพลังชีวิต!" ไป่เสี่ยวฉุนพึมพำเบาๆ นัยน์ตา

เปล่งประกายวาววับ ผ่านไปพักใหญ่ก็ค่อยๆ หนึ่งสงบ เขาจึงเริ่มรับสัมผัสพลังบำเพ็ญของตัวเอง เมื่อตรวจสอบตัวอ่อนกำเนิดใหม่ในกายของตัวเองอย่างละเอียด ปรารถนาของเขาก็กระเพื่อมออกมาเบาๆ อีกครั้ง

"ข้าจำได้ว่าก่อนหน้านี้ในลูกกกลอนปรารถนาของมีพลังควบคุมอยู่เสียวนหนึ่ง แต่ตอนนี้เมื่อกลายเป็นกำเนิดใหม่ เหตุใดถึงสัมผัสพลังควบคุมนั้นไม่ได้อีก" ไปเสียวจนลงเลอยู่ครู่หนึ่งก็ยังไม่เข้าใจสถานการณ์ ครุ่นคิดว่าหรือเป็นเพราะตนไม่มีวิชาสำหรับฝึกพลังขั้นกำเนิดใหม่...

"น่าเสียดายจริงเชียว นั้นมันมหาวิชาควบคุมคนของข้าเชียวนะ... หรือว่ามันถูกซ่อนเอาไว้ ข้าเลยสัมผัสไม่ได้? นอกจากนั้นข้าก็เป็นกำเนิดใหม่วิถีเวหา ไม่รู้ว่าจะยังมีจุดใดพิเศษอีกหรือไม่!" ไปเสียวจนทำท่าครุ่นคิด ความเข้าใจที่เขามีสู่ขั้นกำเนิดใหม่วิถีเวหานั้นมีน้อยมาก ซึ่งอันที่จริงแล้วบนโลกนี้คนที่เข้าใจขั้นกำเนิดใหม่วิถีเวหา นอกจากเขาแล้วก็มีเพียงเทียนจุนเท่านั้น

ผ่านไปพักใหญ่ไปเสียวจนถึงจะพอสังหรณ์ใจได้ว่าความลึกลับของกำเนิดใหม่วิถีเวหายังจำเป็นต้องให้ตนค่อยๆ ใช้เวลาไปทำความเข้าใจถึงจะได้

"ถ้าเช่นนั้นก็ต้องไปคิดถึงวิชาควบคุมคนและวิชาอมตะมิวงวายอีกแล้ว ในแดนร้างแห่งนี้ขาดลูกกกลอน แล้วข้าก็ยังไม่มีความรู้ของขั้นกำเนิดใหม่ เช่นนั้นหากคิดจะเพิ่มความเร็วในการฝึกฝนก็มีเพียงวิธีเดียว..." นัยน์ตาไปเสียวจนเผยประกายสดใส มุมปากยกยิ้มรอคอย

"วิธีนี้สำหรับคนอื่นแล้วตายเก๋ารอดหนึ่ง แต่สำหรับข้า... กลับไม่มีความเสี่ยงแม้แต่น้อย!

ที่สำคัญที่สุดก็คือวิธีนี้สามารถทำให้พลังบำเพ็ญของข้า... ทะยานพรวดพราดได้ในระยะเวลาสั้นๆ นี่จะกลายเป็นช่วงเวลาที่มีพลังบำเพ็ญ

ของข้าใต้ทะยานได้เร็วที่สุดในชีวิตนี้ เรียกได้ว่าก้าวกระโดดในคราเดียว! วิธีนี้...ก็คือหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตัวเอง!" นัยน์ตาไปเสียฉุนเฉียวความเด็ดเดี่ยว ก่อนจะยกมือขวาขึ้นชี้ตัวอย่างไร้ความลังเล ทันใดนั้นประกายแสงก็เปล่งวาบ หม้อกระดองเต่าปรากฏพรุดขึ้นมา

หลังจากนำวิญญาณซึ่งได้รับเป็นของกำนัลในช่วงก่อนหน้านี้มาหลอมไฟตั้งแต่หนึ่งสี่ถึงสิบสี่สี่ ไปเสียฉุนก็หลับตาลง เมื่อยุติการโคจรพลังบำเพ็ญในร่างอย่างรวดเร็ว ในสมองก็พลันเกิดเสียงดังอึกทึก และทันใดนั้นตัวอ่อนในกายเขาก็ลืมตาโผล่ ก่อนจะพุ่งผ่านร่างของเขาออกมาปรากฏตัวอยู่เบื้องหน้า!

ทันทีที่ปรากฏกายร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของไปเสียฉุนก็สั่นระริก เขาสัมผัสได้ว่าฟ้าดินแห่งนี้คล้ายจะมีไอน์เย็นระลอกหนึ่งที่กล้ำเนื้อของผู้บำเพ็ญเพียรสัมผัสไม่ถึง ทว่าร่างของตัวอ่อนกำเนิดใหม่กลับสัมผัสได้อย่างชัดเจนถึงขีดสุด ไม่ต่างจากคนธรรมดาที่ยืนเปลือยกายอยู่ท่ามกลางฟ้าดินที่มีเกล็ดหิมะปลิวว่อน

คล้ายว่าหากยืนอยู่ท่ามกลางไอน์เย็นนี้นานเกินไปจะส่งผลร้ายที่เกินแก้ไขให้ร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ ลางสังหรณ์เช่นนี้ไปเสียฉุนเชื่อว่าตนคิดไม่ผิด

ในความเป็นจริงก็เป็นเช่นนั้น สำหรับตัวอ่อนกำเนิดใหม่แล้ว ฟ้าดินแห่งนี้มีสิ่งมหัศจรรย์มากมายที่อันตรายถึงตาย และความเย็นก็คือหนึ่งในนั้น

เพราะถึงอย่างไรกายเนื้อก็เหมือนเรือลำหนึ่ง เมื่อไม่มีกายเนื้อ ตัวอ่อนกำเนิดใหม่นี้ก็คือเด็กน้อยที่ว่ายน้ำไม่เป็น...

แต่ไปเสียฉุนกลับไม่รู้หากผู้บำเพ็ญเพียรชั้นกำเนิดใหม่คนอื่นๆ ที่เพิ่งเลื่อนขั้นเห็นช่วงเวลาที่ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของเขาหลุดออกจากร่างได้ พวกเขาจะต้องรู้สึกตะลึงลานยากจะทำใจเชื่อจนลูกตาแทบกลืนออกมา

จากบ้านเป็นแน่ เพราะคนที่เพิ่งเข้าสู่ชั้นกำเนิดใหม่นั้นไม่เพียงแต่ไม่มีทาง
ตั้งตัวอ่อนกำเนิดใหม่ออกจากร่างได้ ต่อให้เป็นผู้แข็งแกร่งคนอื่น ๆ
ที่ตั้งตัวอ่อนกำเนิดใหม่ออกจากร่างได้แล้ว แต่เพียงชั่วขณะสั้นๆ ก็ต้อง
ถูกไอน์ของฟ้าดินแห่งนี้ทำให้บาดเจ็บสาหัส

หรือแม้แต่ผู้แข็งแกร่งชั้นกำเนิดใหม่ช่วงกลางนั้นถึงจะทำให้ตัวอ่อน
กำเนิดใหม่ออกมาจากร่างได้ ก็ยังไม่กล้าให้ออกมานานนัก มากสุด
ก็แค่ไม่กี่ชั่วโมงเท่านั้น มีเพียงผู้บำเพ็ญเพียรชั้นกำเนิดใหม่ช่วงปลายหรือ
ชั้นสมบูรณ์แบบเท่านั้นที่ร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่เติบโตขึ้นอย่างแข็งแกร่ง
จึงสามารถต้านทานไอน์ของฟ้าดินได้อย่างยาวนาน แต่ก็ไม่สามารถ
ถึงขั้นเมินข้าม...

หากจะให้ยืนหยัดได้โดยไม่สนใจไอน์ก็มีเพียงชั้นชาวสวรรค์เท่านั้น!

ทว่าไปเสียฉุนที่จะเหยียบเข้าสู่ชั้นกำเนิดใหม่ แต่กลับปล่อยร่าง
ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ออกมา และยังเห็นได้ชัดว่าในด้านพลังการต้านทานนั้น
มีจุดที่น่าเหลือเชื่อ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นเพราะตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของ
ไปเสียฉุนคือตัวอ่อนกำเนิดใหม่วิเวหา!

"จะแข็งแรงอยู่แล้ว" ร่างตัวอ่อนโปร่งใสเล็กจ้อยของไปเสียฉุน
ตัวสั่นเทา เขาหันกลับมามองเรือนกายของตัวเอง ความรู้สึกเช่นนี้
แปลกประหลาดอย่างมาก ทำให้เขาต้องหันมามองหลายทีอย่างอดไม่ได้
จากนั้นถึงได้ตั้งสายตากลับแล้วเหาะเข้าไปยังหม้อกระดองเต่า ก่อนจะ
นั่งขัดสมาธิอยู่ในนั้น

"ทำเช่นนั้นเท่ากับขัดมั่วร่างตัวเองหรือไม่..." ไปเสียฉุนพึมพำเบาๆ
หนึ่งประโยค รู้สึกแปลกพิกล เขาลองยื่นมือตัวอ่อนเล็กๆ ของตัวเองไป
ลูบคลำหม้อกระดองเต่า ยิ่งลูบยิ่งรู้สึกเหมือนตนกำลังสัมผัสตัวเองจริงๆ

"สัมผัสสัมผัส...ข้ายังต้องเติมพินให้ตัวเองด้วย" ไปเสียฉุนทำสีหน้า
ประหลาด มือขวาทำมุทราซีไป ทันใดนั้นไฟหนึ่งสีที่อยู่ด้านข้างก็พุ่งพรวด

เข้าไปห่มห้อกระดองเต่า พริบตาเดียวลายเส้นบนหม้อก็เปล่งประกายสีเงินบาดตา

ไปเสี่ยวจุนยังรู้สึกกังวลและกระวนกระวายใจ แม้ว่าก่อนหน้านี้เขาจะมั่นใจ แต่ตอนนี้เมื่อได้ควบคุมกับตัวเองก็ยังอดใจเต้นกระหน่ำไม่ได้ เพราะถึงอย่างไร...นี่ก็คือการหลอมตัวเอง

หากเกิดเรื่องไม่คาดคิดขึ้นมา ผลร้ายนั้น...ไปเสี่ยวจุนจินตนาการภาพเหตุการณ์ที่ตนกักตนนานเกินไปและไม่ได้ออกไปเสียที เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี จี้กู่ย๋องคิดถึงตนจึงเปิดห้องลับเข้ามา มองปราดเดียวก็มองเห็น...ร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตนที่กำลังเดือดปุดๆ สงกกลิ่นหอมอยู่ในหม้อใหญ่

ภาพเหตุการณ์นั้นทำให้ร่างของไปเสี่ยวจุนสั่นสะท้าน ยิ่งรู้สึกหนาวกว่าเดิม ดวงตาของเขาเผยความหวาดกลัวและเริ่มเสียใจ คิดอยากจะเหาะออกไปจากห่มห้อกระดองเต่าเพื่อพิจารณาดูใหม่ แต่เวลานี้เองเสียงตูมตามก็พลันระเบิดขึ้นในหม้อ

ไปเสี่ยวจุนกรีดร้องเสียงแหลม ร่างพลันถูกแสงสีเงินที่พุ่งเข้าไปปกคลุมในพริบตา พลังฟ้าดินระลอกหนึ่งพวยพุ่งขึ้นจากในห่มห้อกระดองเต่า พริบตาเดียวก็พุ่งเข้าหาร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของไปเสี่ยวจุน ไม่ให้โอกาสเขาได้หลีกเลี่ยง จากนั้นมันก็ระเบิดอยู่ในร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของเขาทันที

ตูมๆ!

เสียงนี้คนนอกไม่ได้ยิน มันดังสะท้อนอยู่ในสมองของไปเสี่ยวจุนเท่านั้น เมื่อเสียงทั้งหมดนี้เจียบลงและลายเส้นสีเงินหายวับไป ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของไปเสี่ยวจุนก็ลอยออกมาด้วยอาการตัวสั่น พอหยุดยืนอยู่กลางอากาศ ใบหน้าเล็กๆ ของเขาก็ซีดขาว นัยน์ตาเผยความหวาดกลัว เหตุการณ์เมื่อครู่นี้ทำให้เขารู้สึกว่าตัวเองคล้ายกลายเป็นเรือลำน้อยที่กำลัง

จะถูกคลื่นพิโรธโถมทับ

"น่ากลัวเกินไปแล้ว นี่ข้าหลอมพลังจิตเสียทีใด เอาชีวิตมาล้อเล่น
ซัดๆ" ด้วยความตื่นตระหนก ความเย็นเยียบจึงแผ่ไปทั่วทั้งใจของ
ไปเสียวจนทำให้เขาตัวสั่นไม่หยุด ขณะที่กำลังคิดถอดใจเขาก็พลันอึ้งงัน
ก้มลงต่ำ แล้วก็เห็นทันทีว่าบนร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตัวเขามีลายเส้น
สีเงินปรากฏขึ้นมา...หนึ่งเส้น!

และทันทีที่มองเห็นเส้นสีเงินนั้น ไปเสียวจนก็สัมผัสได้ว่าร่างตัวอ่อน
กำเนิดใหม่ของตัวเองแตกต่างไปจากเดิม...

บทที่ 672

ปายศิลาจักรบรรพตหิมิงหวงเขย่าคลอน!

หากพูดว่าตัวอ่อนกำเนิดใหม่ที่ยังไม่ได้หลอมพลังจิตเป็นเพียงแค่ว่าตัวอ่อนที่เพิ่งจะเกิดขึ้นมา เช่นนั้นเมื่อผ่านการหลอมพลังจิตหนึ่งครั้ง ในตอนนี้ก็เหมือนว่าตัวอ่อนนี้ได้เติบโตขึ้นมาอีกนิด

และภายนอกนั้นพลังของตัวอ่อนกำเนิดใหม่นี้จะเข้มข้นกว่าก่อนหน้านี้ อีกไม่น้อย ถึงขั้นที่ว่าแม่ไอย่นรอบด้านจะทำให้ไปเสียวุ่นหนาวสะท้าน แต่เห็นได้ชัดว่าไอย่นนั้นลดระดับลงกว่าก่อนหน้านี้มากนัก

ไปเสียวุ่นตื่นเต้นจนอยู่ไม่สุข ดูเหมือนว่าโดยปกติตัวอ่อนกำเนิดใหม่นี้จะเติบโตได้ก็ต่อเมื่อกักตนฝึกพลังบำเพ็ญไปพักใหญ่ อีกทั้งยังต้องมีสุดยอดวิชาการฝึกฝน เข้ามาจนทำสมาธิอย่างต่อเนื่อง

ทว่าตอนนี้เพียงหลอมพลังจิตครั้งเดียว...ก็ทำได้แล้ว!

ไปเสียวุ่นอดไม่ได้ที่จะนึกถึงภาพเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ตอนที่พลังฟ้าดินไหลเข้ามาในร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ ก่อนจะระเบิดในร่างตัวอ่อนของเขา นั่นทำให้ดวงตาของไปเสียวุ่นค่อยๆ เปลี่ยนประกายและฉายความตื่นเต้นออกมา

"นี่ถือเป็นเคล็ดวิชาที่เพิ่มความเร็วของการฝึกฝนได้อย่างแท้จริง..."

ไปเสี้ยวฉุนแต้มปากยิ้ม ในสมองมีภาพตอนที่ตนเพิ่งมาถึงแดนร้างแล้ว ได้ยินข่าวการสืบทอดของจักรพรรดิหึงหวงเป็นครั้งแรก และได้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับการหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่นี้

"หากสามารถหลอมตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตนได้สิบห้าครั้งก็จะฝ่าทะลุจากชั้นกำเนิดใหม่ช่วงต้นไปเป็นช่วงกลาง หลอมพลังจิตสิบแปดครั้งก็เหยียบเข้าสู่ชั้นกำเนิดใหม่ช่วงปลาย หลังจากยี่สิบครั้งก็คือชั้นกำเนิดใหม่ขั้นสมบูรณ์แบบ ยิ่งไม่ต้องพูดถึงในตำนานที่บอกว่าหากหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ได้ยี่สิบเอ็ดครั้งก็จะกลายเป็นชาวสวรรค์ได้ทันที...โดยไม่ล้มเหลว!"

ไปเสี้ยวฉุนพลันฮึกเหิม ครุ่นคิดว่าดูเหมือนจำนวนครั้งของการหลอมตัวอ่อนกำเนิดใหม่จะไม่ค่อยเหมือนกับการหลอมพลังจิตที่ตนเคยทดลองทำในสถานที่ประลองของวังใต้ดินเท่าใดนัก แต่คิดๆ ดูแล้วอย่างไรชั้นกำเนิดใหม่ก็พิเศษ ยามนี้เขาจึงก้มหน้าลงมองไฟสองสีถึงไฟสิบสี่สีที่อยู่ข้างกาย และคล้ายจะมองเห็นว่าอีกไม่นานเขาจะได้เดินไปบนเส้นทางกว้างขวางอันจะพาเขาบรรลุถึงจุดสูงสุดของชั้นกำเนิดใหม่ช่วงต้น

เขาหันไปมองหม้อกระดองเต่าอีกครั้ง ในใจบังเกิดความลังเล แต่เมื่อนึกขึ้นได้ว่าการหลอมพลังจิตในหม้อกระดองเต่าไม่มีทางล้มเหลว ความลังเลก็พลันหายไป นัยน์ตาเผยความเด็ดเดี่ยวทันที

"ต้องไม่เป็นอะไรแน่นอน หากไม่ลองดู ข้าก็คงตัดใจไม่ลง" ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของไปเสี้ยวฉุนพุ่งตัวกลับเข้าไปในหม้อกระดองเต่าแล้วทำมุทราซีไปที่ไฟสองสี ก่อนจะเริ่มหลอมพลังจิตอีกครั้ง

ยามนี้ไปเสี้ยวฉุนที่กำลังจมจ่อมอยู่กับการหลอมพลังจิตไม่รู้ว่าการหลอมตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของเขาคือการกระทำที่เขายาคลอนฟ้าดินของแดนร้างให้สิ้นสะเทือน!

ช่วงเวลาเดียวกันนี้ในพื้นที่ใจกลางของแดนร้างที่ห่างจากเมืองจี้กู่ยกไปไกลแสนไกล ที่นั่นมีเมืองขนาดใหญ่ยิ่งกว่าเมืองจี้กู่ยกหลายต่อหลายเท่า!

เมืองแห่งนี้กว้างใหญ่จนแทบจะเทียบเท่าได้กับเมืองจี้กู่ยกสิบแห่งรวมกัน ตลอดทั้งเมืองเป็นสีทองอร่าม แผ่กลิ่นอายสูงศักดิ์อย่างที่บรรยายไม่ได้ รวากับว่ามันเชื่อมโยงกับนภากาศ ทำให้กลุ่มเมฆบนท้องฟ้าของเมืองแห่งนี้เหมือนมีมังกรยักษ์หลายตัวที่กำลังวายุเวียนอยู่ท่ามกลางหมู่เมฆ บางครั้งก็หันหน้าลงมองมาด้านล่าง สร้างความหวาดกลัวยำเกรงให้ผู้คน

เมืองแห่งนี้ก็คือเมืองที่สำคัญที่สุดของแดนร้าง...เมืองชุยหวง!

ฝั่งตะวันออกของเมืองชุยหวงนั้นมีลานกว้างขนาดมหึมา กินพื้นที่นับหมื่นจั้ง กลางลานกว้างแห่งนี้มีป่ายศิลาสูงเก๋าร้อยจั้งตั้งอยู่ตลอดทั้งป่ายเป็นสีครามซึ่งส่องประกายแสงอ่อนโยน

แสงนี้ดูคล้ายจะไม่มีทางมืดสลัวด้วยวิชาอภินิหารใดๆ รวากับว่าต่อให้ฟ้าดินดับสลาย แสงนี้ก็ไม่ดับตามไปด้วย หากอยู่ภายใต้แสงนี้เป็นเวลานานยังช่วยในการฝึกบำเพ็ญเพียร และตอนนั้นบป่ายศิลาก็มีชื่อปรากฏขึ้นมาแล้วราวเจ็ดสิบแปดสิบชื่อ!

ชื่อเหล่านั้นล้วนเด่นชัด ทุกชื่อต่างหมายถึงผู้กล้าอันนำมาซึ่งความภาคภูมิใจ แต่ละคนมีชื่อเสียงเลื่องลือไปทั่วแดนร้าง อาจไม่ถึงกับไม่มีผู้ใดไม่รู้จัก แต่ก็เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

ป่ายศิลาแห่งนี้ก็คือศิลาจักรพรรดิหิมิงหวง ชื่อบนป่ายนี้...ก็คือชื่อของผู้มีสิทธิ์ได้รับเลือกให้เป็นผู้สืบทอดของจักรพรรดิหิมิงหวง!

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาคัดเลือกผู้สืบทอดของจักรพรรดิหิมิงหวง คนที่อยู่ในอันดับหนึ่งบนป่ายศิลาแห่งนี้ก็จะได้เป็น...ผู้สืบทอดของจักรพรรดิหิมิงหวง เรื่องนี้ครึกโครมไปทั่วแดนร้างนานแล้ว ดังนั้นชื่อที่อยู่ด้านบนย่อมถูกคนนับไม่ถ้วนจับตามองด้วยความสนใจ

ยามนี้ผู้ที่อยู่อันดับหนึ่งมีนามว่ากงซุนอี้ เลขที่ระบุไว้ด้านหลังชื่อ
ของคนผู้นี้คือ...เจ็ด!

นี่หมายความว่าเขาหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตนได้ถึง
เจ็ดครั้งแล้ว!

หลอมพลังจิตตัวอ่อนกำเนิดใหม่เจ็ดครั้งแต่ไม่ตาย เดิมทีนี่ก็ถือว่า
เป็นเรื่องผืนลิขิตสวรรค์มากแล้ว มากพอจะสร้างความสะท้านสะเทือน
ให้กับคนเหลือคณานับ ส่วนผู้ที่อยู่อันดับสองมีนามว่าโจวหง คนผู้นี้
หลอมพลังจิตตัวอ่อนกำเนิดใหม่ได้หกครั้ง!

อันดับที่สามคือห้าครั้ง ถัดมาจากนั้นจำนวนก็น้อยลงเรื่อยๆ
หลังจากสิบอันดับแรกลงไปล้วนมีแค่หนึ่งครั้ง...

หากไม่มีข้อผิดพลาด ผู้สืบทอดของจักรพรรดิหึงหวงต้องเป็น
กงซุนอี้ผู้นั้นแน่นอน เพราะโจวหงคงไม่กล้าหลอมพลังจิตครั้งที่เจ็ดแล้ว
ไม่เพียงแต่โอกาสสำเร็จต่ำ แต่หากล้มเหลวขึ้นมา เขายังต้องจ่าย
ค่าตอบแทนด้วยความตาย

และก็เพราะการจัดอันดับบนป้ายศิลาจักรพรรดิหึงหวงยังคงมี
แสงส่องประกาย ทำให้อาจารย์ฝึกวิทยุญาณที่นั่งเฝ้าอยู่ที่นี่เป็นเวลานาน
ได้รับการหล่อเลี้ยงบำรุงพลังบำเพ็ญ ขณะเดียวกันพวกเขาก็คอย
มองประเมินการจัดอันดับบนป้ายอย่างต่อเนื่อง

รายชื่อนี้ใช้ว่าจะนิ่งเฉยไม่ขยับ ทุกๆ ชั่วโมงเวลาหนึ่งบนป้ายศิลา
จะมีชื่อเพิ่มขึ้นมาหรือไม่ก็ลดน้อยลงไป ชื่อที่หายไปนั้นไม่จำเป็นต้องเดา
ก็รู้ได้ว่าการหลอมพลังจิตตัวอ่อนกำเนิดใหม่อีกครั้งล้มเหลว และผู้ทดลอง
ก็ตายไปแล้ว ทุกครั้งที่ชื่อเพิ่มขึ้นมาก็จะต้องก่อให้เกิดความฮือฮา
เป็นพักๆ

ทว่าความฮือฮานี้ไม่ได้มากมายเท่าใดนัก เพราะถึงอย่างไร
ชื่อที่เพิ่มขึ้นมาส่วนใหญ่แล้วก็แค่คนที่หลอมพลังจิตสำเร็จหนึ่งครั้ง

เท่านั้น นอกเสียจากว่าสิบอันดับแรกมีการเปลี่ยนแปลงถึงจะสร้างความสะเทือนขวัญ ปลุกให้ผู้คนแตกตื่นได้

เพียงแต่วັນนี้กลับมีเรื่องไม่คาดฝันเพราะชื่อของคนหนึ่งปรากฏขึ้น!

คนที่เห็นชื่อที่เพิ่มขึ้นมานี้ก่อนใครคืออาจารย์ฝีกิวยุณยานวัยกลางคนผู้หนึ่ง อาจารย์ฝีกิวยุณยานผู้นี้คือทหารกองทัพบกยศที่มาประจำการอยู่ในเมืองซุ่ยหวง เมื่อหลายปีก่อนเขาเพิ่งจะติดตามกองทัพบกยศกลับมาจากการรับผิดชอบเผ่าอยู่นอกกำแพงเมืองของสำนักชิงคงเต้าจี้

ตอนนี้ทั้งกองทัพล้วนอยู่ในช่วงพักพื้นที่เมืองซุ่ยหวง รอคำสั่งต่อไปค่อยเดินทัพไปโจมตีกำแพงเมืองอีกครั้ง

ยามนี้เขานั่งขัดสมาธิอยู่ตรงจุดที่ค่อนข้างห่างจากป้ายศิลา เมื่อการเข้าฉานครั้งนี้สิ้นสุดลง เขาก็ล้มตาคืนกวาดมองไปยังป้ายศิลาดตามความเคยชิน ขณะกำลังถอนสายตาคลับมาฝึกบำเพ็ญเพียรต่อ เขาก็พลันอึ้งตะลึงเพราะเหมือนจะเห็นชื่อหนึ่งบนป้ายศิลา

ด้วยความตั้งใจ อาจารย์ฝีกิวยุณยานวัยกลางคนผู้นี้จึงหันไปมองอย่างละเอียดทันที จนกระทั่งสายตามาตกอยู่บนบรรทัดสุดท้าย เมื่อเห็นชื่อนั้นสีหน้าของเขาก็เลือนลอย อึ้งงันไปก่อนเป็นอันดับแรก แต่ไม่นานก็เบิกตากว้าง ลมหายใจถี่รุ่มเหยิง ในสมองมีเสียงกัมปนาทระเบิดขึ้นอย่างมิอาจห้าม

"นี่...นี่..." อาจารย์ฝีกิวยุณยานวัยกลางคนรู้สึกว่าคุณต้องตาฟาดแน่นอน นี่มันเป็นเรื่องเหลวไหลเกินไปแล้ว...หลังจากขยี้ตาตัวเองอย่างแรงแล้วเพ่งมองไปอีกครั้ง เขาก็ร้องอุทานเสียงหลงด้วยความตะลึงพริ้งเพริดอย่างที่ไม่อาจควบคุมตัวเองได้

"ไป...ไปเสียฉุน!"

เสียงของเขาไม่เบา เมื่อดังขึ้นท่ามกลางบรรยากาศเงียบสงัดรอบป้ายศิลาจึงรบกวนอาจารย์ฝีกิวยุณยานคนอื่นซึ่งฝึกบำเพ็ญเพียร

อยู่ตรงนี้ พวกเขาพากันขมวดคิ้วลืมตาขึ้นมอง เมื่อได้ยินชื่อไปเสียจนดวงตาของพวกเขาก็ฉายแวววางงัน บางคนรู้สึกคันหู แต่มีคนบางส่วนที่ตัวสั่นสะท้าน และไม่นานพวกเขาก็สังเกตเห็นจุดที่อาจารย์ฝึกวิทยุญาณวัยกลางคนผู้นั้นจึง خم้มองอยู่จึงหันไปมองอย่างพร้อมเพรียง ไม่นานเสียงร้องอุทานด้วยความแตกตื่นก็ดังกระหึ่มขึ้นทันใด!

"ไปเสียจน นี่จะเป็นไปได้อย่างไร!"

"ไปเสียจน...ข้า निकออกแล้ว เขาคือนายกองหมื่นในกำแพงเมืองของสำนักชิงคงเต้าจี้! เจ้าคนไร่ยางอายุที่คิดค้นระเบิดเตาหลอมโอสถ!"

"เป็นเขา...ข้าก็คิดว่าเหตุใดถึงคันหูเช่นนี้ เขาไม่ใช่คนที่อยู่อันดับหนึ่งของประกาศต้องสังหารทั่วดินแดนที่ผู้อาวุโสหงเงินหวตั้งรางวัลนำจับเป็นวิทยุญาณชาวสวรรค์หนึ่งดวงหรือ!"

เมื่อเสียงฮือฮาดังเอ็ดอึง พวกอาจารย์ฝึกวิทยุญาณที่จำได้ก็รู้สึกสั่นสะเทือนไปถึงชั่วหัวใจ คนอื่นๆ ที่ทยอยกันได้ยินเสียงพูดคุยของคนรอบกายก็พากันนึกขึ้นได้ ทุกคนที่อยู่ตรงนี้ก็จึงมีสีหน้าไม่น่ามองขึ้นมาทันที

ชื่อไปเสียจนนี้สำหรับแดนร้างแล้วเดิมทีไม่มีใครรู้จัก แต่เมื่อกองทัพฝั่ยกษัณุกเข้าโจมตีกำแพงเมืองที่สำนักชิงคงเต้าจี้เป็นผู้พิทักษ์ชื่อนักลับประหนึ่งลมพายุบ้าคลั่งที่พัดกวาดทั้งกองทัพฝั่ยกษัให้วอดวายจากนั้นก็เริ่มแพร่ไปทั่วทั้งแดนร้าง!

เพราะเขา กองทัพฝั่ยกษัถึงพ่ายแพ้หลายต่อหลายครั้ง!

เพราะเขา แดนร้างต้องสูญเสียผู้ร้ายไปมหาศาล!

เพราะเขา ทำให้ทุกวันนี้ไม่เพียงแต่ฝ่ายกำแพงเมืองของสำนักชิงคงเต้าจี้ กระทั่งกำแพงเมืองของสามสำนักต้นแม่น้ำก็ยังใช้วิธีการสู้รบที่คล้ายคลึงกัน ทำให้ฝ่ายแดนร้างพ่ายแพ้ติดต่อกันหลายต่อหลายครั้งอย่างหาได้ยาก!

ระเบิดเตาหลอมโอสถ สัตว์ร้ายปั้นปูน ลูกกลอนรวมวิญญาณ!

วิธีการเหล่านั้นล้วนครึกโครมไปทั้งแดนร้าง ยิ่งเมื่อรางวัลนำจับ
ไปเสียวุ่นมีมูลค่าสูงขึ้นเรื่อย ๆ ชื่อนี้ก็ยิ่งโด่งดังสะท้านแดนร้างอีกครั้ง

และฐานะนายกองหมื่นของเขาก็นำให้คนแดนร้างรู้สึกกลัวอีกฝ่าย
เหยียบหัวพวกเขาเดินขึ้นที่สูง

เดิมทีหลังจากที่คนผู้นี้หายตัวไป ชื่อของเขาก็ถูกทุกคนสนใจ
ลืมนั่น ทว่าวันนี้เมื่อชื่อนี้ปรากฏขึ้นอีกครั้ง ทั้งยังปรากฏขึ้นบนป้ายศิลา
จักรพรรดิหมิงหวง นี่จึงทำให้รอบป้ายศิลาเต็มไปด้วยเสียงวิพากษ์วิจารณ์
เสียงคำรามเดือดดาลดังแข่งแซ่

สายตาเหล่านั้นล้วนหันไปมองที่บรรทัดสุดท้ายของป้ายศิลา
ตรงนั้นระบุชื่อของไปเสียวุ่น...ไว้อย่างชัดเจน

ไม่ใช่ไปเฮ้! แต่เป็น...ไปเสียวุ่น และด้านหลังชื่อนี้ยังมีเลขหนึ่งระบุ
เอาไว้ หมายความว่าเขาหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ได้หนึ่งครั้ง

"ไปเสียวุ่นปรากฏตัวแล้ว!"

"เขาอยู่ในแดนร้าง เขายังไม่ตาย!"

"เร็วเข้า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ พวกเรารีบรายงาน!" ท่ามกลาง
เสียงแข่งแซ่ของทุกคนที่อยู่รอบป้ายศิลาก็มีคนจำนวนไม่น้อยหยิบ
แผ่นกระดูกออกมาแล้วส่งขวานี้ออกไปด้วยความตื่นตะลึง...

ไม่นานนตลอดทั้งเมืองขุยหวงก็...สะท้านสะเทือน!

บทที่ 673

การไต่ทอยที่ทำให้คนบ้าคลั่ง...

หลังจากเรื่องนี้แพร่ออกไป ทุกคนในเมืองชุยหวงที่ได้ยินข่าวต่างก็อึ้งตะลึง รู้สึกว่าเรื่องนี้คืบหน้าไม่น้อยแต่กลับนิ่งไม่ออก เมื่อสอบถามจากคนอื่นถึงได้หน้าเปลี่ยนสี พลันนึกขึ้นได้ แต่ละคนพากันรู้สึกเหลือเชื่อ

และยังมีคนบางส่วนที่หลังจากได้ยินชื่อนี้ก็คิดถึงไปเสียจนได้ทันทีแล้วโพล่नึกไปถึงเรื่องราวทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคนผู้นี้ด้วย!

"मारไป...ปรากฏตัวแล้ว!"

"เขายังไม่ตายหรือนี่ เขาไม่เพียงแต่มาอยู่ในแดนร้างของเรา แต่ยังมีบรรลู่ถึงขั้นกำเนิดใหม่แล้วด้วย!"

"สมควรตายยิ่งนัก นี่คือการทำทาย เขากำลังทำทายพวกเราชัดๆ ข้าไม่เชื่อหรอกว่าเจ้ามารไปผู้นี้จะไม่รู้ถึงเป้าหมายและผลที่ตามมา หลังจากการหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ นี่คือการวางแผนที่เขาวางไว้ล่วงหน้า เขาคิดจะใช้วิธีการเช่นนี้มาป่าวประกาศให้พวกเราารู้ว่า... เขามาแล้ว!"

เมืองชุยหวงครึกโครมกันไปทั้งเมือง โดยเฉพาะที่ตั้งค่ายของกองทัพฝัักษที่ีจะเปิดเสียงคำรามสะท้านฟ้า เกรว่งจำนวนนับไม่ถ้วน

เหาะออกมาพลาจดังเข้าหาป้ายศิลาจักรพรรดิหิมหวนอย่างรวดเร็ว

"โอ้หังยี่งัก เข้าไปเสียวุ่นกำเริบเสิบสานถึงเพียงนี้ ไม่เห็นหัวใครทั้งสิ้น นี่มันรังแกกันเกินไปแล้ว!"

"หี ก็แค่ข่าวลือเท่านั้น ข้าไม่เชื่อหรือกว่าไปเสียวุ่นจะมีอำนาจมากล้นอย่างที่เราลือกันจริงๆ ก็แค่บุคคลตัวเล็กๆ คนหนึ่งเท่านั้น!"

"เรื่องในคราวนั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นเหตุผลที่กองทัพฝิ่ยกษ์นำมาอ้างที่ตนพ่ายแพ้เท่านั้น ส่วนเรื่องที่ฝิ่ยกษ์กำเริบเมืองของอีกสามสำนักต่างก็ใช้วิธีการเดียวกัน เห็นได้ชัดว่าเป็นกลยุทธ์โดยรวมของเกาะทงเทียน"

ในเมืองขุยหวนไม่ใช่ทุกคนที่คิดว่าไปเสียวุ่นมีความสำคัญ มีคนบางส่วนที่รู้สึกว่าการนี้ไม่สมเหตุผล บุคคลตัวเล็กๆ เช่นนี้ไม่มีค่าพอให้ทุกคนใส่ใจ แต่ไม่ว่าอย่างไรเมื่อชื่อของไปเสียวุ่นปรากฏขึ้นเมืองขุยหวนก็เกิดความฮือฮาไม่น้อย

เดิมทีหากไม่มีเรื่องไม่คาดฝัน ความครึกโครมนี้ย่อมเกิดขึ้นแค่ในระยะเวลานั้นๆ รอจนความตื่นตะลึงผ่านไป ไม่นานทุกคนก็ต้องสงบลง ทว่าเวลานี้เองเรื่องไม่คาดคิดกลับ...บังเกิดขึ้น!

บนป้ายศิลาจักรพรรดิหิมหวน ชื่อของไปเสียวุ่นพลันหายวับไปจากบรรทัดสุดท้ายท่ามกลางสายตาผู้คน พอปรากฏอีกครั้งก็ขึ้นมาอยู่ยี่สิบอันดับแรก!

และด้านหลังของชื่อเขาก็เปลี่ยนจากเลขหนึ่งมาเป็นเลขสอง!

ภาพนี้ทำให้ทุกคนที่อยู่รอบด้านเบิกตากว้างด้วยความตะลึงงัน ขณะที่เสียงคาอยู่ริมลำคอ ยังไม่ทันได้เปล่งออกมา ชื่อของไปเสียวุ่นกลับหายไปอีกครั้ง คราวนี้กระโดดมาอยู่ที่อันดับสิบห้า ตัวเลขด้านหลังของเขาไม่ใช่สองอีกต่อไป แต่กลายเป็น...สาม!

ไม่สิ้นสุดเพียงเท่านั้น ชื่อของไปเสียวุ่นหายวับไปอีกครั้ง คราวนี้แทบเรียกได้ว่าก้าวกระโดด ทะยานขึ้นไปถึงอันดับแปด!

ตัวเลขด้านหลังชื่อของเขา...กลายเป็นสี่! จากนั้นก็ไต่ระดับพรวดขึ้นอีกครั้งไปอยู่อันดับที่สี่ หลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ได้...ห้าครั้ง!

บัดนี้เสียงตบดะดิงของทุกคนถูกเสียงสุดลมหายใจเหือกๆ ดังกลบทับและดูเหมือนว่าเมื่อขมกัสน์อารมณ์ไว้ถึงในระดับหนึ่ง อารมณ์นั้นก็ไม้อาจจะจับได้อีกต่อไป เสียงร้องอุทานตกใจพลันดังเอ็ดอึ้งขึ้นมา

"สวรรค์..."

"หลอมพลังจิต...หลอมพลังจิต...ห้าครั้ง!"

"ไปเสียவுณผู้นี้เขา...เขาจะทำอะไร!" ทุกคนเบิกตากว้างอ้าปากค้างในสมอบังเกิดคลื่นยักษ์ซัดโถม แต่ละคนส่งขำวนี้ออกไปทั้งที่ร่างยังสั่นสะท้าน

หากบอกว่าก่อนหน้านี้การปรากฏของชื่อไปเสียவுณทำให้คนส่วนหนึ่งสะท้านสะเทือนและทำให้คนอื่นอีกส่วนรู้สึกว่เรื่องราวเกินจริงมากไป ถ้าวเช่นนั้นการที่ชื่อของเขาขยับมาอยู่อันดับที่สี่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ด้วยการหลอมพลังจิตห้าครั้งก็ทำให้บรรดาคนที่รู้สึกว่เกินจริงสุดหายใจเหือกอย่างแรง

"อะไรนะ! เขาหลอมพลังจิตห้าครั้งได้เร็วถึงเพียงนี้เสียวรี!"

"มารไปผู้นี้ เขาทำเช่นนั้นหมายความว่าอย่างไร เขาทำได้อย่างไรเวลาสั้นๆ กลับกล้าหาญถึงเพียงนี้! เขาเปื้อชีวิตหรือ!"

ในเมืองขุยหวงเกิดคลื่นเสียงดังสนั่นลูกแล้วลูกเล่า ความครึกโครมครั้งนี้ดูเดือดยิ่งกว่าก่อนหน้านี้มากนัก ทุกกลุ่มอำนาจในเมืองต่างก็ได้ยินเรื่องนี้ พวกเขาล้วนรู้สึกเหลือเชื่อ ทำให้เงาร่างมากมายพุ่งพรวดจากตำแหน่งต่างๆ ในเมืองมายังป้ายศิลาทันที

และยังมีญาติพิเศษจำนวนมากที่ระเบิดออกมาจากสี่ด้านแปดทิศ ปกคลุมที่ตั้งของป้ายศิลาเอาไว้

ส่วนตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของไปเสียவுณในเวลานี้ก็กำลังอยู่ในห้องลับ

ของเมืองจี้กู่ยี่ นิ่งต๋มด้าอยู่ในหม้อกระดองเต่าด้วยสีหน้าล้าพองใจ ทั้งยังเปี่ยมด้วยความอึดเหนี่ยว

"ฮ่าๆ การฝึกบำเพ็ญเพียรเช่นนี้ถูกใจข้ายิ่งนัก ข้าช่างเก่งกาจ..."
 นัยน์ตาตัวอ่อนกำเนิดใหม่เปล่งประกายสดใส ลมหายใจแผ่วไถ่ด้วยความตื่นเต้น เขารู้สึกชื่นชอบวิธีการเช่นนี้มาก

ยิ่งเมื่อมองเห็นว่าบนร่างตัวอ่อนของตัวเองมีลายเส้นสีเงินห้าเส้นปรากฏขึ้น รวมถึงสัมผัสได้ว่าร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตนแข็งแกร่งกว่าก่อนหน้านี้หลายเท่า เขาก็ยิ่งคึกคักขึ้นอีก

"นี่เทียบได้กับการกักตนฝึกบำเพ็ญเพียรหกสิบปีเลยทีเดียว"
 ไปเสี้ยวฉุนหัวเราะชอบใจ เลียริมฝีปากแล้วชี้ไปยังไฟหกสี

พริบตาเดียวไฟหกสีก็ลอยมาผสานรวมเข้ากับหม้อกระดองเต่าท่ามกลางเสียงกึกก้องลายเส้นสีเงินปรากฏ การหลอมพลังจิตเริ่มขึ้นอีกครั้ง!

หกครั้ง เจ็ดครั้ง แปดครั้ง...

ภายในเวลาไม่นาน ไปเสี้ยวฉุนก็หลอมพลังจิตติดต่อกันอีกสามครั้งโดยไม่หยุดพัก นานประจักษ์ลายเส้นสีเงินเจ็ดจ้อยลงไปในร่างตัวอ่อนของตัวเองจนรวมเป็นแปดเส้น และร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของเขาที่พลันขยายใหญ่ สามารถมองเห็นแสงสว่างที่อยู่ภายในได้ชัดเจนมากกว่าเดิม อีกทั้งไอน์ระหว่างฟ้าดินแห่งนี้ก็แทบไม่ระคายผิวไปเสี้ยวฉุนอีกต่อไป

"ช่าง...แข็งแกร่งยิ่งนัก" ไปเสี้ยวฉุนอึ้งอึ้งจึงชี้นิ้วไปที่ไฟเก้าสีท่ามกลางเสียงกึกก้องเมื่อไฟเก้าสีผสานรวมกับหม้อกระดองเต่าร่างตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของเขาที่มีลายเส้นสีเงินเส้นที่เก้าพรางพรายขึ้นมา!

ยังไม่สิ้นสุด ไปเสี้ยวฉุนหลอมพลังจิตครั้งที่สิบด้วยหัวใจที่เต้นกระหน่ำ เมื่อไฟสิบสีกระตุ้นแสงเงินยวงพรางพรายให้ระเบิดออกมาจากหม้อกระดองเต่า ลายเส้นสีเงินเส้นที่สิบก็นานประจักษ์ลงไปยังชัดเจน!

บัดนี้ไปเสียจนล้มผัสได้ว่าตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตัวเองแข็งแกร่งขึ้น อีกชั้นหนึ่งแล้ว ความรู้สึกเช่นนั้นทำให้เขาตัวสั่นด้วยความตื่นเต้น ชีวิตนี้ เขาเคยคิดอยู่หลายต่อหลายครั้งว่าหากตนแข็งแกร่งทรงพลัง ชีวิตจะงดงามมากเพียงใด น่าเสียดายที่...หลายปีมานี้ความรู้สึกเช่นนั้นไม่เคยเกิดขึ้นกับเขามาก่อน ทว่าตอนนี้ความรู้สึกนี้กลับเกิดขึ้นแล้ว...

และตอนนี้สำหรับคนมากมายในเมืองขุขหลวง ความสำเร็จในการหลอมพลังจิตครั้งแล้วครั้งเล่าของไปเสียจนได้ทำให้พวกเขาตะลึงจนขวัญกระเจิงกันไปหมดแล้ว หัวใจของพวกเขาส่งเสียงดังอื้ออึงไม่หยุด คล้ายถูกฟ้าผ่าอย่างต่อเนื่อง

พวกเขาเห็นกับตาตัวเองว่าชื่อของไปเสียจนเปลี่ยนจากอันดับสี่มาเป็นอันดับสาม แล้วก็เปลี่ยนจากอันดับสามมาเป็นอันดับสอง... และยังไม่ยุติ ยังคงไต่ทะยานไปยังอันดับหนึ่งโดยไม่หยุดพัก!

ไปเสียจนในเวลานั้นหลอมพลังจิตได้แปดครั้ง...

หากเพียงเท่านั้นก็เพียงพอว่า เรื่องนี้คงไม่ดูเกินจริงเท่าไรนัก แต่หลังจากครั้งที่แปดแล้วกลับยังมีครั้งที่เก้า จนกระทั่งถึงครั้งที่สิบ...ภาพนี้จึงสร้างความแตกตื่นให้เหล่าอาจารย์ฝึกวิทยุญาณแห่งแดนร้างจนพวกเขาขวัญหนีดีฝ่อ รู้สึกเหมือนวิทยุญาณจะหลุดออกจากร่างอย่างไรอย่างนั้น

พึงรู้ว่านี้คือการหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ซึ่งแตกต่างจากการหลอมพลังจิตให้อาตุวิเศษอย่างสิ้นเชิง หากอาตุแตกสลายยังสามารถนำชิ้นอื่นมาหลอมใหม่ได้ แต่หากการหลอมพลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ล้มเหลว วิทยุญาณเจ้าของร่างก็จะแตกดับแล้วตายไปทันที!

จักรพรรดิหมิงหวงมีความเด็ดเดี่ยวอย่างยิ่งจึงใช้การหลอมพลังจิตมาเป็นตัวตัดสินใจผู้สืบทอด แต่สำหรับเหล่าผู้บำเพ็ญเพียรแล้ว นั่นคือชีวิตของพวกเขาเสียวนะ

หนึ่งครั้งยังพอไหว สองครั้งก็ยังได้ แต่สามครั้งขึ้นไปโอกาสล้มเหลว

ยิ่งมาก ยิ่งเพิ่มจำนวนครั้งก็ยิ่งอันตราย แต่ตอนนี้พวกเขากลับได้เห็น
ปาฏิหาริย์กับตา!

นี่คือความบ้าคลั่งที่แม้แต่สำหรับแดนร้างก็ยังน่าเหลือเชื่อ...

"เขา...เขาหลอมครั้งที่หนึ่งถึงครั้งที่สิบโดยที่ยังไม่ตาย!"

"บัดซบ นี่มันโชคดียังไงกัน!"

"เขากำลังรณหาที่ตายชัดๆ!"

ไม่มีใครไม่สะท้านสะเทือน ในสายตาของพวกเขา ไปเสียทุกคน
กำลังเอาชีวิตมาล้อเล่นชัดๆ เรื่องนี้บ้าระห่ำเกินไป ไม่เคยมีใครกล้าหลอม
พลังจิตให้ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ของตนติดต่อกันเช่นนี้มาก่อน...

ณ เมืองจิวโยว ในตำหนักด้านข้างของตำหนักอ๋องมีเสียงร้องคำราม
อย่างเกรี้ยวกราดเดือดดาลดังออกมา จากนั้นอยู่ๆ ชายหนุ่มผู้หนึ่ง
ก็ถลาพรวดออกมาจากตำหนักด้านข้าง ชายหนุ่มผู้นี้เรือนกายสูงเพรียว
ใบหน้าหล่อเหลาคมคาย แต่ยามนี้หน้าของเขากลับบิดเบี้ยว เพลิงพิโรธ
ลุกโชนเต็มดวงตา

"ไปเสียทุกคน ข้าโจวหงเกือบเอาชีวิตไม่รอดกว่าจะหลอมพลังจิตให้
ตัวอ่อนกำเนิดใหม่ได้หกครั้ง แต่เจ้ากลับกล้าหลอมถึงสิบครั้ง เหตุใดเจ้า
ไม่ตายๆ ไปเสีย!" โจวหงคำรามกร้าว ในใจเขาก็งงๆ เดิมทีเป้าหมาย
ของเขาคือองคุนอู๋ รู้สึกว่าตนต้องลองเดิมพันดูสักตั้ง อย่างน้อยก็ทัดเทียม
กับอีกฝ่ายได้

แต่เมื่อชวานั้นแพร่ออกมา เมื่อไปเสียทุกคนปรากฏกายพร้อม
ความสำเร็จจากการหลอมพลังจิตสิบครั้ง เขาก็นั่นหวังแล้ว...

"เขาต้องมีวิธีการอะไรบางอย่างแน่นอน หาไม่แล้วย่อมไม่มีทาง
ทำสำเร็จได้! ทหาร จงออกไปค้นหาตัวเจ้าไปเสียทุกคนมาให้ข้า ค้นไป
ให้ทั่วแดนร้าง!" เสียงของโจวหงดังไปสี่ทิศ ทันใดนั้นคนในเมืองจิวโยว
ก็เริ่มลงมือทำตามคำสั่งของโจวหงทันที เพราะว่าเขา...ก็คือท่านอ๋องน้อย

ของเมืองจิวโยแห่งนี้!

ภาพเหตุการณ์คล้ายคลึงกันนี้ก็เกิดขึ้นในแต่ละตระกูลอาจารย์ หลอมวิญญาณพื้นที่อื่นๆ ของแดนร้างเช่นเดียวกัน ไม่ว่าใครก็ตามที่มีชื่อ บนป้ายศิลา บัดนี้ล้วนตะลึงพรึงเพริดและต่างก็คาดเดากันไปว่าไปเสียวุ่น ต้องใช้เล่ห์กลโกงอย่างแน่อน ดังนั้นเรื่องการค้นหาตัวของไปเสียวุ่น จึงแพร่ไปทั่วทั้งแดนร้างอย่างรวดเร็ว

ขณะเดียวกันในเมืองโตวเซ็งอันเป็นหนึ่งในนครแห่งอ่องทังสี่ ใน กระโจมโดดเดี่ยวบนภูเขาสูงแห่งหนึ่งมีชายหนุ่มผู้นั่งขัดสมาธิอยู่ ห่วงคิ้วของชายหนุ่มผู้นี้เป็นรูปดวงดาว ใครก็ตามที่รู้จักเขาล้วนรู้ดีว่า สีหน้าของเขาเรียบเฉยอยู่ตลอดเวลา ทั้งยังแฝงความโหยหวนภาควิไมใจ ในตัวเอง ทว่าบัดนี้หน้าของเขาเปลี่ยนมาเป็นซีดขาว นัยน์ตาเผย ความเหลือเชื่อ

"ไปเสียวุ่น..." ผ่านไปพักใหญ่ชายหนุ่มถึงได้ก้มหน้ามอง แผ่นกระดูกที่อยู่ในมือ ดวงตาของเขาทอดประกายไม่ยอมแพ้ เพราะว่า เขาก็คือ...กงซุนอี้ บุตรชายคนเดียวของโตวเซ็งอ่องผู้เป็นอ่องที่แข็งแกร่ง ที่สุด ในบรรดาคนรุ่นนี้ของแดนร้าง เขาก็คือผู้แข็งแกร่งอันดับสอง รองจากหงเจินหนี่ว!

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่
<https://bit.ly/3Nm86Ay>